

UNDERSØGELSE AF TRYGHEDSSKABENDE INITIATIVER VED STATIONER I KØBENHAVN

TRYGHED VED STATIONER

November 2025

TRYGHED VED STATIONER

Undersøgelse af tryghedsskabende initiativer ved stationer i København

Udarbejdet af BARK Rådgivning og Urban Creators for Økonomiforvaltningen, Københavns Kommune

Alle fotos og grafisk design er taget og udarbejdet af BARK Rådgivning og Urban Creators hvis ikke andet er nævnt.

November 2025

INDHOLD

Indledning og formål	4
- Baggrund	5
- Tryghed og målgrupper	8
Sammenfatning af hovedindsigter	10
- Tværgående indsigter og konklusioner	10
- Overordnede strategiske anbefalinger	11
Metode og aktiviteter	12
- Udvælgelse af stationer	14
- Vurdering af tryghed	16
Stationer	18
- Sydhavn st.	20
- Husum st.	28
- Flintholm st.	36
- Christianshavn st.	44
Kildehenvisninger og litteraturliste	54

INDLEDNING OG FORMÅL

Baggrund

Opgaven er udarbejdet for Økonomiforvaltningens Kontor for Sikker By og Udsatte Boligområder og udspringer af en opfordring fra Københavns Kommunes Ungeråd, som i 2024 anmodede Borgerrepræsentationen om at styrke trygheden på byens stationer. Ungerådet pegede på, at utryghed ved stationer begrænser unges frihed til at bevæge sig frit i byen.

Formål og afsæt

Undersøgelsen er en kvalitativ undersøgelse, der bygger på kvalitative data og inddragende metoder, og er gennemført som led i kommunens arbejde med at skabe mere trygge, tilgængelige og inviterende byrum omkring den kollektive trafik. Fokus er på, hvordan både fysiske og sociale forhold påvirker oplevelsen af tryghed – og hvordan indsatser på tværs af aktører kan styrke hverdagslivet omkring stationerne.

Rapporten præsenterer resultater, indsigter og anbefalinger, der skal danne grundlag for det videre arbejde med tryghedsskabende indsatser på byens stationer.

Tryghed som forudsætning for mobilitet

Tryghed på og omkring stationer er en afgørende forudsætning for, at byens mobilitetsknudepunkter kan anvendes frit og lige af alle borgere – både i dagtimerne og efter mørkets frembrud. Tidligere undersøgelser fra Københavns Kommune viser, at stationer og stoppesteder er blandt de steder i byen, hvor flest borgere føler sig utrygge, særligt unge og kvinder, og især i de mørke timer. Oplevet utryghed er dog ikke en entydig størrelse, men formes af både fysiske forhold, sociale dynamikker og individuelle erfaringer¹.

Denne undersøgelse kortlægger tryghedsrelaterede udfordringer og potentialer på fire københavnske stationer – Flintholm, Husum, Sydhavn og Christianshavn – gennem observationer, tryghedsvandring og dialog med lokale aktører og brugere. Formålet er at identificere konkrete og realiserbare tiltag, som kan øge trygheden i stationsnære byrum, og samtidig at bidrage med strategiske indsigter, der kan bruges bredere i det tværgående arbejde med stationer i København.

Mål om flere ture med kollektiv trafik

Ambitionen er, at anbefalinger i denne undersøgelse kan anvendes til at få flere til at bruge kollektiv transport – både i eksisterende kvarterer og i nye byudviklingsområder, der hæfter sig på eksisterende stationer.

De politisk vedtagne mål for brugen af den kollektive transport, er at langt flere ture i København skal være med kollektive transportmidler. Målsætningen for 2030 er, at andelen af ture minimum er 25%. Det kollektive trafiknet udbygges i takt med udbygningen af København og flere indbyggere. Samtidig skal eksisterende stationer tage imod flere nye indbyggere. Stationsområderne står over for voksende krav i takt med, at byen udvikler sig: Flere passagerer, flere kvarterer og flere forventninger til kvaliteten af byens knudepunkter. Den strategiske opgave handler ikke kun om at sikre effektiv transit, men om at udvikle stationen som et velfungerende, identitetsskabende og trygt byrum. Stationerne og områderne omkring skal være steder, der skaber sammenhæng mellem bydele, mennesker og funktioner, og som opleves som trygt og meningsfuldt at færdes i og opholde sig ved.

En helhedsorienteret tilgang

Hvis stationerne skal fungere som trygge steder, kræver det, at Københavns Kommune, DSB og Metroselskabet m.fl. arbejder sammen ud fra en helhedsorienteret tilgang. Der skal arbejdes med drift, byliv, design og sociale forhold i sammenhæng – og med en forståelse af tryghed som noget, der både opstår i det fysiske, det sociale og det oplevede.

Stationer - et særligt sted

Stationer er komplekse steder, hvor mange funktioner, ejerskaber og bevægelsesmønstre mødes. De udgør både infrastruktur og byrum, og netop dette dobbelte formål gør dem til nogle af byens mest sammensatte og udfordrende rum at udvikle.

Stationen er først og fremmest et transitrum – et sted, hvor mennesker passerer igennem på vej fra et sted til et andet. Her handler opholdet ofte om effektivitet, overskuelighed og sikkerhed. Men stationen er også et byrum – et mødested, et ankomstpunkt og i mange byer et lokalt samlingspunkt. Den har derfor både en funktionel og en symbolsk betydning, som rækker ud over selve transporten.

Ejerskab og kompleksitet

En station er sjældent ejet eller drevet af én aktør. Banedanmark, DSB, Metroselskabet, kommuner, private ejendommejerere og kommercielle aktører deler ofte ansvar for bygninger, perroner, adgangsveje og omkringliggende arealer. Det giver et komplekst landskab, hvor udvikling, drift og vedligehold kræver samarbejde på tværs af organisationer.

Fysiske og sociale forhold

Stationen er et sted med markant fysisk og social intensitet. Den rummer mange forskellige brugergrupper – pendlere, unge, rejsende, hjemløse, borgere på gennemrejse – som alle anvender stedet forskelligt. Dette skaber en særlig form for offentlighed, der både kan være levende og udfordrende. Samtidig stiller stationens åbne karakter krav til tryghed, orienterbarhed og vedligehold, og små fysiske forskelle – som belysning, belægning eller udsyn – kan have stor betydning for oplevelsen af tryghed.

Stationstypologier

Der findes ikke én stationstype. Der er alt fra de store, centrale knudepunkter med mange funktioner og højt flow til små lokale stationer, der ligger som stille punkter i byens kant. Nogle fungerer som byens port og indgang, andre som lokal mobilitetsstation for et nærområde. Hver type stiller forskellige krav til omgivelserne – både i forhold til tilgængelighed, funktioner og identitet.

Samspillet mellem station og kontekst

En station påvirker altid sin kontekst – og omvendt. Stationens rolle som byens ansigt udadtil stiller krav til de omkringliggende byrum: De skal kunne håndtere trafik, mødesteder, cykler, ophold og servicefunktioner. Men samtidig bør byrummene give noget tilbage – skabe atmosfære, tryghed og lokal forankring. Nogle steder er stationsforpladsen kvarterets centrale byrum, mens det i andre kvarterer er mere perifært både i placering og betydning. Nogle steder er der liv og mange funktioner, mens andre ligger mere øde; begge situationer kan give forskellige udfordringer ift tryghed. En station kan kun fungere godt, hvis dens omgivelser understøtter den – gennem synlighed, aktivitet, og en klar sammenhæng mellem transport, byliv og identitet.

